

Sygn. akt V CNP 40/19

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie ze skargi Związku Zawodowego "K." J. S.A. KWK "B." w O.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w G. z dnia 20 czerwca 2017 r.,
sygn. akt III Ca (...)
w sprawie z powództwa J. S.A. w J.
przeciwko W. W. , G. B. , K. Ł., Związkowi Zawodowemu "K." J. S.A.
KWK "B." w O. oraz Związkowi Zawodowemu "J."
w O. (dawniej Związek Zawodowy "J."
J. S.A. w O.)
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 lutego 2020 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

W skardze z dnia 7 sierpnia 2019 r. Związek Zawodowy „K.” J. S.A. KWK „B.” w O. domagał się stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 20 czerwca 2017 r., sygn. akt III Ca (...). Skarga nie została sporządzona przez profesjonalnego pełnomocnika, a podpis pod nią złożył za skarżącego jego przewodniczący M. D. .

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Przymus

adwokacko-radcowski dotyczy każdego postępowania przed Sądem Najwyższym, a więc także zainicjowanego skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia sądu, do którego odpowiednie zastosowanie znajdują przepisy o skardze kasacyjnej (art. 424¹² k.p.c.). Sporządzenie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku osobiście przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej w świetle art. 87¹ k.p.c. jest dotknięte brakiem nieusuwalnym i powoduje konieczność odrzucenia skargi na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c. bez wzywania do uzupełnienia tego braku (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2015 r., IV CZ 99/14, nie publ., z dnia 16 września 2015 r., III CZ 40/15, nie publ., z dnia 7 czerwca 2016 r., I UZ 6/16, nie publ., z dnia 8 września 2016 r., II CZ 92/16, nie publ., z dnia 20 czerwca 2017 r., I BPZ 1/17, nie publ., z dnia 4 września 2017 r., IV CNP 29/17, nie publ., z dnia 27 lipca 2018 r., V CZ 45/18, nie publ., z dnia 14 grudnia 2018 r., I CZ 106/18, nie publ. i z dnia 10 stycznia 2019 r., II CZ 83/18, nie publ.).

W niniejszej sprawie skarga została sporządzona osobiście, przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej. Załączenie do skargi wniosku o ustanowienie adwokata z urzędu nie mogło sanować powyższego braku. Nawet bowiem w wypadku jego pozytywnego rozpoznania przez Sąd Okręgowy, uzupełnienie, czy też poparcie przez ustanowionego pełnomocnika skargi stanowiącej przedmiot rozpoznania nie spełniłoby ustawowego wymagania zachowania przymusu, o którym mowa w art. 87¹ k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2015 r., III CZ 48/15, nie publ. i z dnia 8 września 2016 r., II CZ 92/16, nie publ. oraz tam przywoływane orzeczenia).

Z tych względów, na podstawie 424⁶ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

aj